

(251) “ कृप दौर्बल्ये ” (X-चुरादि:-1870. अक. सेट्. उभ.) अदन्तः ।

‘ कल्पते शपि सामर्थ्ये, कल्पयत्यवकल्कने ।

अदन्तस्य कृपेणौ तु दौर्बल्ये कृपयेदिति ॥ ’ (श्लो. 135) इति देवः ।

¹कृपकः^A-पिका,

²चिकृपयिषकः-षिका ;

कृपयिता-त्री,

चिकृपयिषिता-त्री ;

कृपयन्-न्ती,

चिकृपयिषन्-न्ती ;

कृपयिष्यन्-न्ती-ती,

चिकृपयिषिष्यन्-न्ती-ती ;

कृपयमाणः,

चिकृपयिषमाणः ;

कृपयिष्यमाणः,

चिकृपयिषिष्यमाणः ;

कृप्- कृपौ- कृपः ;

—

कृपितम्-तः,

चिकृपयिषितः-तवान् ;

कृपः,

चिकृपयिषुः ;

कृपयितव्यम्,

चिकृपयिषितव्यम् ;

कृपणीयम्,

चिकृपयिषणीयम् ;

कृप्यम्,

चिकृपयिष्यम् ;

ईषत्कृपः-दुष्कृपः-सुकृपः ;

—

कृप्यमाणः,

चिकृपयिष्यमाणः ;

कृपः,

चिकृपयिषः ;

कृपयितुम्,

चिकृपयिषितुम् ;

कृपणा,

चिकृपयिषा ;

कृपणम्,

चिकृपयिषणम् ;

कृपयित्वा,

चिकृपयिषित्वा ;

³प्रकृपय्य,

प्रचिकृपयिष्य ;

1. अदन्तत्वेनातो लोपस्य स्थानिवद्भावात् लघूपधगुणो न ।

2. ण्यन्तात् सनि णेरयादेशः । अनेकाच्त्वात् यङ् न ।

3. ‘ ल्यपि लघुपूर्वात् ’ (6-4-56) इति णेरयादेशः ।

A. ‘ बहकमहितं नन्दं बद्ध्वाऽस्य सारयतो धने

हरत कृपकस्यारेस्तातं हत श्रथयत्तमम् ॥ ’ धा. का. 3-54